

מסורת הש"ס

(א) 'עיר מוס' שנת קמ:
 דעה דא קמ'ל (ג) דעה
 פירא (מ'רג) (ב) נטרות
 (ה) (ד) 'עיר מוס' פסחים
 לה: שילח דיה שחלל מ'
 ומסור מוסה וי' (ס) (על)
 (ז) (ח) (ה) הטרות
 מ'ד' (ו) גי רש"ל
 חכרש (ק) (ק) קהל דא ככ
 (ק) כמדרגה (י) (ע) ויע'
 כטע מוס' נדה ג' ד'
 שחל' (י) 'וע' הישב מוס'
 שס דיה יחלה וי' (י)
 (ק) 'וע' מוס' שנת קמ.
 דיה ומתן.

גליון הש"ס

תוס' ד"ה או דלמא וכו'
וא"ת והלא בתקדש לקמן
נ ע"א ועין ד"ה דף לא
ע"כ תוס' ד"ה וזיקש
וכנצרות דף ל ע"א תוס'
ד"ה באתריה:

מוסף רש"י

העבילים נחננין. על כהן,
עשרים ושש. ואלו
היו כל החיל והחיל
בעלם עשרים ושש
המקום של המושב ליהם,
ואי יהיה להם כדור
מלא קדש מפיסד,
ובטלים יתנו על כהן אלה
על המסוף וכל על הקן
ידים דרור. אבל על הקן
המסוף זה לא יפסיד חומש
וערביו בזה.
עשרים
וחמש. מהל חלש עשרים
וחמש. העבילים נחננין
שלישים. על כהן,
חלש לחמין חלש טיין
כל העולם, כמלח על
המחשית יפסידו כל חלש
מחין למחשית לחין חמס
דקין דרור לא קן כהן
וחמש לחמין בעלם כהן.
הקן על כהן דרורין
כמלשם, ויפסיד דרורין
כמלשם עני למחשית קרנא
מה דרשתי לחמין וחמש
דרור, אבל המחשית לחין
הקן כהן למחשית לחין
הקן דרור לחין כהן
וחמש לחמין בעלם כהן.
ונגמ מין לא.

הבעלים נותנין. על כרחן עשרים ושש שאי אפשר לתת לזה בחדש
ועשרים שנמא הקדש נפסד "בחמשה סלעים ולבעלים נמי לא
פסחין מן הקרן שנמא איש אחר הלכך נותנין כ"א לקרן
וחמשה לתוספת חומש ועל עילוי של זה שהעלה בדמיו סלע

שאי אפשר לתת לזה כחמד
ה סלעים ולבעלים נמי לא
י הלכן נותנין כ"א לקרן
ול זה שהעלה בדמיו סלע

רש"י מע"ב. וא"ת *והלל נהקדש פירוט מחולל ומסתמא הוא הדין לא וחומשו מחולל על פירוט (פחות) יצא החומש לא מהני: **אמר** רבי

הבעלים נותנין עשרים ושש עשרים ושנים
הבעלים נותנין עשרים ושבע בעשרים ושש
הבעלים נותנין עשרים ושמונה בעשרים
וארבע הבעלים נותנין עשרים ותשע עשרים
וחמש הבעלים נותנין שלשים לפי שאין
מוסיפין חומש על עליו של זה שמע מינה
"חומשא מלבר ש"מ כתנאי ויוסף המישיתו
עליו שיהא הוא וחומשו חמשה דברי רבי
אשיה ר' יוחנן אומר חמישית חומשו של
קרן איבעיא להו ^אחומש מעכב או ^באינו
מעכב ד' בר' פריק ואכנפשיה מוסיף חומש
אלמא חומש לא מעכב או דלמא ארבעה
בחמשה פריק וחומש מעכב אמר רבינא
ת"ש ^גהרמאי אין לו חומש ואין לו ביעור
הא קרן יש לו מאי טעמא קרן דמעכב
בדאורייתא איתא ברדבנן חומש דלא מעכב
בדאורייתא ליתא ברדבנן לימא כתנאי נתן
את הקרן ולא נתן את החומש רבי אליעזר
אומר יאכל רבי יהושע אומר לא יאכל א"ר
נראין דברי רבי אליעזר בשבת ודברי רבי
יהושע בחול מדאמר נראין דברי רבי אליעזר
בשבת מכלל דפליגי אפילו בחול מדאמר
נראין דברי רבי יהושע בחול מכלל דפליגי
אפילו בשבת מאי לאו כהא סברא קמפליגי
דרבי אליעזר סבר חומש לא מעכב ור' יהושע
סבר חומש מעכב אמר רב פפא לא דכולי
עלמא חומש לא מעכב והכא בחיישינן
לפשיעותא קמפליגי מר סבר "חיישינן
לפשיעותא ומר סבר לא חיישינן לפשיעותא
אמר ר' יוחנן הכל מודים בהקדש
שחילל הואיל וגוברין תובעין אותו בשוק
בהקדש לא פליגי והתנאי נתן את הקרן ולא
נתן לו את החומש ר' אליעזר אומר ^דחילל
וחכמים אומרים לא חילל א"ר נראין דברי
ר' אליעזר בהקדש ודברי חכמים במעשר
מדאמר נראין דברי רבי אליעזר בהקדש
מכלל דפליגי אפילו במעשר מדאמר נראין
דברי חכמים במעשר מכלל דאינהו פליגי
אפ' בהקדש אלא אי אתמר הכי אתמר א"ר
יוחנן הכל מודים בשבת בהקדש שחילל
חדא דכתיב ^הוקראת לשבת עונג ועוד הואיל
וגוברין תובעין אותו בשוק אמר רמי בר חמא
הרי אמרו ^ובהקדש אינו מתחלל על הקרקע
דרחמנא אמר ונתן הכסף ^זיקם לו חומשו
^חמהו שיתחלל על הקרקע תרומה ^טאינה
משתלמת אלא מן החולין דרחמנא אמר
ונתן לכהן את הקדש דבר הראוי להיות

ולכך בשבת חילל אבל בחול לא חילל
דחיישין לפשיעה ובשבת לא חיישין
משום עונג:

מבלי דפליג אמרו בהקדש.
 חיימה לישי דהיק גרנץ
 ידרי ר' אליעזר לר' יהושע בהקדש
 שפך ר' יהושע לא פניו אלא כהנעשר
 דהבי משני בפ"ק דחולין (דף יב.)
 ולי גרסינן חכא תרי וימני גרנץ
 גרנץ אתי שפך ולספרים דגרסינן
 תמן לו מוכח כהדיל דמיירי בהקדש
 דנתן לו משמע לגזר(ט):

הקדש אינו מתחלף על הקדש.
הא דאמר שמואל לקמן
דף טז: בוינן בחול ואמ"ר מקדישין
למ"ד (חולין דף טז.) תלוש ולבסוף
יחזקו הוי תלוש אחי שפיר ואפי'
למ"ד חשוב כמחזור מ"מ כיון דאס'
לא היה קדוש סופו לעקר מקרי
תלוש: ונתן הבסוף וקם לו. ואמ"ר
הא דאמר ר' חייא ור' יוחנן ור' לוי

היה כסף דוקא מטענניו ממי נח אש
הממ"ר" מנוקין ועד דלמינן (שמות
היה) ישיב לפרט שיה כסף כהקף א"ר
הקרקע נמי ו"ל דהרשניו בכלל ופרט
יסוף חמישיה כלל כסף פרט והיה
לו חזר וכלל וכן משמע פ' י"ט כבוד
בבבבב"ד (ג.) 'דמנן אין פודין את
המכור בקרקעות כו' ולא כהקדשות
ומפרש בגמ' ולא הקדשות כלל אלו
היהם גבי כבוד דרש בכלל ופרט
וכלל וא"ת דאי לא היה כמיני אלא

בכסף נחודיה ה"ח שזה כסף כסף
ההשגח דכחיבי כללי ממעטין קרקעות
ה"ל דהכא כסף מיותר דה"מ למכתב
חמישית ערךך וגבי זכור נמי ופדויו

[illegible]

אָה אָן גַּי תַּנְיָא. ה"מ לַאֲחֵרִי
מַחֲוֵי דַמִּי בְּקַמּוּל דַּמְשֵׁל
חֻמְשָׁא דַחֻמְשָׁא וְכִין נַעֲשֵׂה דַחֻמְשָׁא
תְּרוּמָה א"כ מַשְׁתַּלֵּם מַדְבַּר הָרָאִי
לְהִיטוּ קוּדָשׁ וּמִיּוֹר יֵשׁ לְדוּחַת דַּמִּי
שֶׁלֹּם כָּל דַּבְּרֵי וְכִי מַשְׁלֵם דַּבְּרֵי הָרָאִי
לְהִיטוּ קוּדָשׁ אִלּוּ נַעֲשֵׂה תְּרוּמָה אִי
גַּמִּי מִכָּר דַּהֲבָא עַדִּישָׁא לִיה לַאֲחֵרִי
דַּקְתֵּנִי כַּדִּילֵא חֻמְשָׁא מִן הַחֲלוּץ:
מוֹסֵף

ישר אין מתחלל על האסימון
דבר שיש עליו צורה חומשו
טא לקמיה דרבא אמר להו
רבינא אף אנן נמי תנינא
כפל דמי תרומה "אכלה
החולין והקדן דמי תרומה

ש"מ
לפיכך דמיה מועטים והיינו דקאמר
זומא בשביל ארילתה: מן החולין.
מעות כמו שנמכרת תרומה בשוק:
ש"מ

עין משפט
נר מצוה

קד א מ" פ"ח מהל'
 ערמן הל' ה (ופ"ד
 הל' ה) ופ"ח מהל' מעשר
 שני הל' א ופ"ח מהל'
 מרומות הל' ט סמג עשין

קול:
קח ב מ"י פ"ה מהל'
מעשר שני הל' יב
ופ"ו מהל' ערוסין הל' ג:
קו ג מ"י פ"ה מהל'
מעשר שני הל' ד
סמג סס:

קד ד מ"י פ"א ע"א
 ח פתג ע"א קלח:
 קד ה מ"י ע"א פ"ב ע"א
 ט:

קב"ה וז"ח מ"י פ"ה שס
הל' יב:
ק"י ט"י מ"י פ"ו מהל'
ערכין הל' ג:

קִיָּא כ' מ"י שס ה'ל' א:
קִיב ל' מ"י פ"י מ'הל'
תרומו' ה'ל' יח:
קִיג כ' מ"י פ"ד מ'הל'

מעשר שני ה' ט
[טושי"ע י"ד ט"ר שלא פסיף
קלח]:
קיד ג מ"י פ"ו מהל'

פרמין הל' נ וס"י
מהל' תרומות הל' טו וס"ד
מהל' מעשר שני הל' ט
[טו"ס"ע סס]:

קבו ס ע ת"י פ"י מהל'
תרומות הל' כג:

תורה אור השלם

וְאִם בְּבִחְמָה הִטְמֵאָה וּסְפָדָה בְּעֶרְכָּךְ הִסְפָּה חֲמִשָּׁתוֹ עָלָיו וְאִם לֹא יִגָּאֵל וְנִמְכַּר בְּעֶרְכָּךְ:

ויקרא כו כז
2 אם תשיב משבת
רגלך עשות חפציה ביום
קדשי וקראת לשבת ענג
לקרוש יי מכבד וכבודו
מעשות דרכיה ממצוא
חפציה ודבר דבר:

ישעיהו נח יג
3 ואם גאל יגאל את
השדה המקדיש אתו
חסף חמשיית כסף ערכך
עליו וקם לו:

וַיִּקְרָא כֹה יֵט
4 וְאִישׁ כִּי יֵאָכֵל קֹדֶשׁ
בְּשִׁגָּגָה וַיִּסַּף חֲמִשִּׁיתוֹ
עָלָיו וְנָתַן לַכֹּהֵן אֶת
הַקֹּדֶשׁ:

5 ונתתה בבקסף חרות
הבקסף ביוֹד וְהִלַּכְתָּ אֶל
הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְרַח יְיָ
אֱלֹהֶיךָ בּוֹ:
דברים יד כה

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones